

vi anerkender også, ligesom vi anerkender den enkelte handicappedes oplevelse af absurditet, at der er et samfundsmæssigt prioriteringsansvar.

Mit bud er, at forslaget her er endog særdeles dyrt. Og kunne man finde de mange penge til en sådan udvidelse, som det, der her er foreslået, vil koste, så er vi faktisk ikke sikre på, at pengene ikke kunne bruges endnu bedre til at sikre et godt ældreliv gennem en række andre initiativer. Vi diskuterer det meget gerne, hvis finansieringen kan skaffes. Men på det foreliggende grundlag kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Dette forslag kunne faktisk være et Kristeligt Folkeparti-forslag i lighed med B 3, som blev vedtaget i fredags. B 3 handlede om, at fysisk og psykisk handicappede skulle have mulighed for selv at vælge hjemmehjælper også efter 67-årsfødselsdagen.

Et fysisk eller psykisk handicap forsvinder jo normalt ikke med årene, og behovet for at komme ud og deltage i bl.a. det sociale liv i kirke, ved familiesammenkomster, i aftenskoler, kurser osv., forsvinder jo ikke i forbindelse med 67-årsfødselsdagen, måske endda tværtimod.

Kristeligt Folkeparti har selv arbejdet med at stille forslag på det her område, og vi har faktisk allerede helt konkret afsat et lille beløb i vores forslag til finanslov for 2002 til udvidelse af ledsageordningen.

I lov om social service fra 1997 blev der skabt mulighed for ledsagelse af personer under 67 år med en betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der medfører, at de ikke kan færdes på egen hånd uden for hjemmet. Baggrunden for ordningen var, at manglen på en egentlig ledsageordning betød et hul i den række af foranstaltninger, som det offentlige stillede til rådighed for at sikre normaliseringen og ligebehandlingen af personer med nedsat funktionsevne.

P.t. gælder ledsageordningen kun for personer under 67 år, men det betyder i realiteten, at mennesker med handicap mister en rettilighed til fortsat at kunne leve et aktivt liv uden for deres hjem, blot fordi de fylder 67 år. Dette tab af en rettilighed kan opleves som yderst diskrimine-

rende, som en aldersdiskrimination. Så Kristeligt Folkeparti vil gerne støtte det her forslag.

Dog vil jeg tilføje, at jeg i sådan en sag som den her som i så mange andre ikke kan lade være med at stille spørgsmålet: Hvor er familien egentlig henne, hvor er vennerne, hvor er naboerne, hvor er kollegerne, hvor er de pårørende? Ansvarer over for hinanden som naboer og familiemedlemmer og kolleger falder jo ikke væk, i og med at vi vedtager en ledsageordning. Så lad det bare lige være en opfordring i tilslutning til det her.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg takke for bemærkningerne. Det glæder mig da, at alle er opmærksomme på, at der er et problem. Jeg kan så forstå, at regeringen mener, at problemet vil løse sig, efterhånden som folk kommer på den nye førtidspensionsreform, og når de engang bliver alderspensionister, vil man så der foretage en individuel vurdering af hver enkelt med henblik på, om den pågældende har behov for fortsat at have de handicapkompenserende ydelser, og at man i øvrigt mener, det kan dækkes ved, at den enkelte individuelt søger om forskellige tillæg fra kommunen.

Kl. 16.50

Vi mener i Enhedslisten, at man skal have ret til de her ydelser, også efter at man er fyldt 67 år. Og vi mener i øvrigt, at det vil være en fuldstændig urimelig forskelsbehandling af dem, der er førtidspensionister i dag, og dem, der når at blive det, inden den nye førtidspensionsreform træder i kraft, samt dem, der kommer med under den nye førtidspensionsreform. Vi mener, at det bare vil være at indføre en yderligere diskrimination ud over den, der allerede ligger, ved at de, der ikke kommer ind under den nye førtidspensionsreform, også har en lavere ydelse, samt at de altså også, når de bliver alderspensionister, skal have en ændret behandling.

Så er der en del, der har været inde på, at det her forslag vil koste nogle penge, og det er selvfølgelig rigtigt. Det koster nogle penge. Vi er så også villige til at være med til at finde pengene. Og som jeg efterhånden har sagt nogle gange under behandlingen af vores forskellige sociale forslag, mener vi, at pengene skal tages fra dem, der har flest: de store multinationale selskaber.